

"BISERICA NOASTRĂ ESTE DESCHISĂ TUTUROR ACELORA CARE DORESC SĂ-I TREACĂ PRAGUL!"

De vorbă cu preotul Gheorghe Borca, parohul Bisericii Ortodoxe Române Libere din Suedia

Preotul Gheorghe Borca.
Foto: © Gheorghe Borca.

Silvia Constantinescu: Deși încă de la înființarea Bisericii Ortodoxe Române Liberă din Suedia a fost prezentată în paginile CURIERULUI ROMÂNESC și despre aceasta am scris și în volumul "Exil – oameni și idei", pe care l-am publicat în 1995, doresc să rediscut cu dvs. despre circumstanțele în care s-a creat Biserica Ortodoxă Română Liberă din Suedia și cum s-a dezvoltat de la înființare până acum. De aceea, în numai câteva cuvinte, vă rog să faceți o trecere în revistă a celor mai importante momente din Istoria Bisericii Ortodoxe Libere din Suedia.

Gheorghe Borca: Stimată d-nă Silvia Constantinescu, țin să vă mulțumesc pentru interviul acordat de dvs. și sper să apară în revista "CURIERUL ROMÂNESC", pe care îl redactați pentru Exilul românilor din Regatul Suediei și în afară de granițele lui. Vreau să remarc faptul, sau mai bine zis, să fac o completare cu referire la biserica înființată, deoarece ea a fost prima biserică liberă, nu numai în Suedia, ci și în întreaga Scandinavie, numindu-se liberă pentru a se înțelege că nu se află subordonată Patriarhiei din București. Vedeți Dumneavoastră, nimeni nu s-ar fi gândit vreodată, adică, atât autoritățile române cât și cele bisericești, că va îndrăzni cineva să facă acest lucru și să strice buna rânduială, cum o considerau ei, a Parohiilor Patriarhiei de la București înființate începând cu anul 1971, pentru Exilul românilor refugiați în Suedia. Deși acuzat, sub toate aspectele, pentru înființarea acestei biserici în anul 1986, nu am făcut altceva decât să deschid ochii celor ce trăiau și aici, "în întuneric și-n umbra morții", fiind orbii și neputând înțelege scopul autorităților române prin filiera Patriarhiei din București și a reprezentanților trimiși să păstorească și să poarte de grija românilor refugiați. Consecințele care s-au răsfrânt asupra mea și a familiei, aici și în România, le cunoașteți mai bine și le-ați publicat în revista dvs. Rămâne trist faptul că, atunci când preoții din Exil, nu cei ai Patriarhiei din București, ci ai Episcopiiilor Libere, din Germania, Franța și America, făceau demonstrații în fața Ambasadelor pentru căderea regimului comunist, pomenind la Altarele bisericii pe Majestatea Sa Regele Mihai I al României cum și pe frații ai noștri plecați la Domnul, ce și-au dat viața pentru Neam și Țară, erau acuzați și considerați trădători de Țară, iar acum după Revoluția din 1989, nici o autoritate românească sau bisericească nu aduce vre-o acuzare preoților din Țară, că pomenesc și pe Codreanu, și pe Antonescu, etc. Totul este o mască în fața mulțimii, pentru că cei ce

au domnit înainte, să domnească pe mai departe. Mă opresc aici, nu pentru că îmi este teamă să mărturisesc un adevăr, căci adevărul om sau preot cu frică de Dumnezeu trebuie să-L urmeze pe Iisus Hristos și să spună adevărul. Știți dvs. de ce această biserică mai există? Pentru că avem credință în Dumnezeu și nu frică de Cezar, căci toate stăpânirile cu stăpânii lor, de Dumnezeu au fost rânduite și au sfârșit tot când a voit Dumnezeu, căci El este Stăpânul nostru.

Am cules din analele bisericii, din actele primite de la autoritățile în drep și cele bisericești, în urma demersurilor făcute pentru a întări pozițiile bisericii noastre în această Țară, din procesele-verbale întocmite cu d-nii consilieri și am reușit să aducem la lumină Istoricul bisericii, pe care tot românul de bună credință îl poate citi pe internet la adresa: www.orthodoxchurch-amd.com iar pentru mesaje info@orthodoxchurch-amd.com.

S.C.: Aproape 14 ani de la căderea regimului lui Ceaușescu. Cum s-au dezvoltat relațiile cu Patriarhia de la București? Care este relația cu biserica din Suedia care are reprezentant de la Patriarhia de la București?

G.B.: O să încerc să răspund cât mai scurt și concis la întrebarea Dvs. referitoare la acest aspect. Cu toate că familia mea și eu locuim în Suedia din anul 1985, păstrăm legături cu rude și prieteni din România care ne informează despre viața lor cotidiană. De asemenea, prin intermediul mass-mediei încercăm să ne ținem la curent cu transformările ce s-au petrecut și se petrec din 1989 și până acum. În ceea ce privește întrebarea dvs. citez: "cum s-au dezvoltat relațiile cu Patriarhia de la București?" – răspunsul meu este următorul: D-na Constantinescu, consider că Biserica noastră aflându-se sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, exclude relațiile cu Patriarhia de la București, deși există relații ecumenice între cele două Patriarhii, bine știindu-se că intenția Patriarhiei din Constantinopol, prin vizitele efectuate de Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I au ca scop readucerea nu numai a Patriarhiei de la București, ci și a celorlalte Patriarhii Ortodoxe din Europa, care au fost supuse ascultării dictaturii comuniste, sub Jurisdicția Patriarhiei din Constantinopol.

Dacă vă referiți la relații colegiale, vă pot spune că acestea există. Până nu demult am avut în mijlocul comunității noastre pe preotul Bălan Florin, a cărui mamă, frate și soră sunt enoriași ai bisericii noastre. Cucernicia Sa, frate-ntru credință, a oficiat slujbele religioase împreună cu mine aproape în fiecare duminică timp de mai multe luni. Preotul Bălan Florin, trimisul Patriarhiei a încercat în această perioadă să funcționeze ca o punte de legătură încercând temeinic să convingă enoriașii Bisericii "Adormirea Maicii Domnului" din Stockholm (Bredäng) și apoi pe mine personal ca să acceptăm oferta din partea Patriarhiei Române, să aderăm la ea, renunțând prin aceasta la jurisdicția actuală care este cum am mai precizat sub Patriarhia Ecumenică din Constantinopol.

D-na Constantinescu, o Biserica nu poate exista fără enoriașii săi, deci eu în calitate mea de preot trebuie să țin cont în primul rând de dorințele enoriașilor. Din anul 1986 ne-am desprins de Patriarhia de la București și vom rămâne în continuare sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol conform dorinței enoriașilor bisericii noastre. Doresc să menționez că porțile bisericii noastre sunt deschise tuturor aceluia care doresc să-i treacă pragul, iar faptul că am avut în mijlocul nostru un preot al Patriarhiei Române, timp de mai multe luni, acest fapt spune multe, adică relații nu se pot face niciodată prin trimișii Patriarhiei atâta timp

cât intențiile lor au alte scopuri. Despre relațiile mele cu reprezentantul bisericii Patriarhiei de la București de aici din Stockholm, doresc să menționez că deoarece este vorba de două biserici cu jurisdicții diferite, adrese diferite, ocaziile de a avea tangență directă sunt inexistente. Acest fapt, însă, nu exclude sentimentele pe care eu sper că le menținem reciproc unul față de celălalt și anume: dragoste creștinească, stimă și respect.

S.C.: Ați constatat că în acești aproape 14 ani de la căderea regimului comunist atitudinea autorităților române și a ambasadei s-a schimbat față de Biserica Ortodoxă Liberă? Puteți spune că sunteți apreciat în aceeași măsură ca reprezentantul Patriarhiei din București?

G.B.: D-na Constantinescu, că atitudinea autorităților române și a ambasadei s-a schimbat, sau nu s-a schimbat față de biserica noastră, nu pot să mă pronunț în totalitate, însă doresc să subliniez faptul că reprezentanții Ambasadei Române sunt înainte de funcții, titluri și poziții sociale, oameni la fel ca dvs și mine. Deci, după cum cred că știți, omul este liber să decidă, unii sunt credincioși, unii sunt agnostici, unii cred în Dumnezeu, alții în Buddha sau Hare Krisna, deci fiecare om e liber să aleagă unde dorește să fie într-o duminică. Cum am mai spus, poarta bisericii noastre este deschisă tuturor aceluia ce doresc să-i treacă pragul.

Pot aminti faptul că și Excelenta Sa Domnul Ambasador Adrian Constantinescu, după numirea ca Ambasador la Stockholm, a vizitat biserica noastră împreună cu reprezentanții Ambasadei. În ceea ce privește aprecierea mea, în aceeași măsură ca și a reprezentantului Patriarhiei din București, nu pot să știu, însă faptul că biserica noastră este trecută pe Webul Ambasadei alături de celelalte parohii aparținătoare Patriarhiei de la București, consider totuși o apreciere, cu toate că Biserica noastră se află sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol.

S.C.: Considerați că actualul ambasador al României din Stockholm arată interes asociației FRĂȚIA, care activează pe lângă Biserica Ortodoxă Liberă?

G.B.: Așa cum am mai amintit, Excelența Sa a participat la slujbele religioase, însă, cu părere de rău, la activitățile asociației nu a participat personal, în schimb am fost onorați cu prezența Detașatului Cultural și D-șoara Consul, dar sperăm că pe viitor va arăta mai mult interes.

S.C.: Cum considerați că ar trebui să fie atitudinea autorităților române față de B.O.L.?

G.B.: Nu știu cum ar trebui să fie atitudinea autorităților române față de B.O.L., însă ceea ce pot să amintesc este faptul că din anul 1986 sunt preot al acestei biserici și menirea mea a fost și va fi de ai sluji cu credință lui Dumnezeu și oamenilor. Am făcut cât mi-a stat în putință, prin înființarea acestei biserici, să păstrez unitatea între români, să transmitem pe mai departe urmașilor noștri credința, cultura și tradițiile neamului nostru românesc, aici pe pământul Suediei. Faptul că avem un Iconostas Românesc și dorința enoriașilor de a ridica o Biserică Românească și un Centru Cultural și Social, cred că atitudinea autorităților române ar trebui să fie altfel față de biserica noastră.

S.C.: Mai doriți să adăugați ceva?

G.B.: La ceas Tainic și Sfânt, de Crăciun și Anul Nou, să vă însotească urările noastre de sănătate, mulțumire sufletească și împliniri. Hristos s-a Născut! An Nou fericit, mai bun, cu bucurii, plin de soare și liniște sufletească. La mulți ani!